

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. Ď., bytem T., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení se sídlem Křížová 25, Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 13.3.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 17.10.2016 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 13.3.2017 (*připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobkyně domáhala *přezkoumání rozhodnutí* žalované ze dne 9.2.2017 č.j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.10.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 16.9.2016 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 9.2.2017 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 2.2.2016 (*správně 2.2.2017*) bylo zjištěno, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. C., položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-30% a žalobkyni byla

přiznána horní hranice rozpětí, tj. 30%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato míra poklesu navýšena podle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 40%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalobkyně v žalobě, kterou přes výzvu soudu nedoplnila, vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle ní její výrazně se zhoršující zdravotní stav odpovídá minimálně invaliditě druhého nebo třetího stupně a byl chybně posouzen i v řízení o námitkách, proto závěrem navrhla nové posouzení zdravotního stavu i nových lékařských zpráv.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 16.9.2016 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 2.2.2017 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole IV., položce 2b) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 35%; naproti tomu dle lékaře ČSSZ je rozhodující příčinou zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. C., položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla zvýšena o 10% na celkových 40% podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky (doba platnosti posudku: trvale).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 2.5.2017 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za současného stavu trvá na svém rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 9.2.2017 bylo žalobkyni doručeno dne 11.2.2017.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 31.7.2017 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, přičemž změna stupně invalidity byla stanovena dnem 26.8.2016 neurologickým vyšetřením; jedná se o nevratné postižení, proto platnost posudku stanovena trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je syndrom

karpálního tunelu oboustranně, stav po operaci vpravo 9.7.2015, stav po operaci vlevo 11.2.2016, průběh komplikován rozvojem v.s. M.Sudeck, residuální funkční omezení L ruky, rysy KBRs; dalším závažným postižením je diabetes mellitus 1. typu na inzulínu se špatnou kompenzací v intenzifikovaném inzulínovém režimu. PK MPSV proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-sever ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o Morbus Sudeck - těžkou poruchu, neschopnost běžného zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 50% *dle kapitoly XIII, oddílu B, položky 2c přílohy vyhlášky*, tj. na horní hranici taxace s ohledem na to, že je v péči centra léčby bolesti a dále se zohledněním dalších postižení (*diabetes mellitus na inzulínoterapii*) a v neposlední řadě přihlédnuto i k povolání uklízečky. Také bylo uvedeno, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 a nebyl ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky, proto celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Dle komise žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna lehčí práce, ne na noční směny, i práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti snížit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro uvedené zvýšení byly v této věci shledány (*OSSZ i ČSSZ*), jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud

jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 9.2.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 31.7.2017 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 9.2.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.10.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatrily ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobkyně od 26.8.2016 ke změně invalidity z prvního na druhý stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-sever a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen 35% a 40%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí*.

Po právní moci tohoto rozsudku proto *bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobkyně došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byla invalidní pro invaliditu druhého stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 9.2.2017, ale již od 26.8.2016, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 31.7.2017*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 32/2017-37 ze dne 11.8.2017, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydána žalované i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-sever či v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. srpna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně